

5^ο ΓΕΛ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟ (ΝΑΥΠΛΙΟ-ΑΡΓΟΣ- ΚΟΡΙΝΘΟΣ) ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ: 15, 16, 17 Μαρτίου 2018.

Η παιδαγωγική ομάδα πολιτισμού της Α΄ Λυκείου του 5^{ου} ΓΕΛ Τρικάλων (3 συνοδοί καθηγητές: Ηλιάδη Αμαλία, φιλόλογος-ιστορικός, Δ/ντρια 5^{ου} ΓΕΛ Τρικάλων & αρχηγός της εκδρομής, Μουζακιάρης Γεώργιος (ΠΕ02), Γεωργόπουλος Ιωάννης (ΠΕ11) και 36 μαθητές & μαθήτριες) πραγματοποίησε την δική της, τελευταία για εφέτος, σχολική εκδρομή στο Ναύπλιο στο πλαίσιο των ακόλουθων δύο πολιτιστικών προγραμμάτων με θέμα: *«Αποτυπώνουμε φωτογραφικά τα μνημεία και τις αρχαιότητές μας στο φυσικό κάλλος, στο οποίο δημιουργήθηκαν» και «Αγαπάμε και θαυμάζουμε τη χώρα μας. Φωτοαφηγούμαστε το παρελθόν της»*. Στο τέλος του πρώτου χρόνου τους στο Λύκειο οι μαθητές & οι μαθήτριες μιας ανέμελης, ακόμη, σχολικής πορείας, βρέθηκαν στην Πελοπόννησο για ένα διάλειμμα από το εντατικό διάβασμα πριν τις διακοπές του Πάσχα και τις ακόλουθες ενδοσχολικές εξετάσεις τους. Η θαυμάσια αυτή εκδρομή τους αποζημίωσε, πνευματικά και ψυχικά, περίτρανα για τον κόπο μιας ολόκληρης χρονιάς... Κι όσοι δεν μπορούσαν να τους ακολουθήσουν ή να τους συνοδεύσουν, παρατηρούν τις γοητευτικές πορείες τους ανάμεσα στους πορτοκαλεώνες του Ναυπλίου και του Άργους και «ζηλεύουν» τις φωτογραφίες τους... *Κατεύθυνση, λοιπόν, προς τις πόλεις του Ναυπλίου, του Άργους, της Κορίνθου, στάσεις και εκπαιδευτικές επισκέψεις στα Μουσεία και στους αρχαιολογικούς χώρους της Νεμέας, της Κορίνθου, του Άργους, του Παλαμυδίου, αφίξεις και αναχωρήσεις, περιηγήσεις στα ιστορικά κέντρα των αρχαιοτάτων, παλαιότατων αυτών πόλεων.*

Γοητευτική η μετάβαση και περιπλάνησή μας στον ανοιξιάτικο, λουλουδιασμένο αρχαιολογικό χώρο των Μυκηνών, έναν από τους σπουδαιότερους αρχαιολογικούς χώρους της Ελλάδας. Ξεναγηθήκαμε στον αρχαιολογικό χώρο και στην συνέχεια θαυμάσαμε το αρχαιολογικό μουσείο, τα χιλιάδες ευρήματα που έφερε στο φως η σκαπάνη του Ερρίκου Σλήμαν το 1876, όταν αποκάλυψε μέσα στην Ακρόπολη θαυμαστά έργα ενός από τους λαμπρότερους πολιτισμούς της Ελληνικής

Προϊστορίας. .. επιστροφή στην πόλη του Ναυπλίου, επίσκεψη-περιήγηση στα αξιοθέατα, κατά την οποία επισκεφθήκαμε το ενετικό φρούριο του Παλαμηδίου. Έπειτα είχαμε χρόνο ελεύθερο για να απολαύσουμε τη θέα στην προκυμαία με το Μπούρτζι κατά τους ατέλειωτους, μοσχομυριστούς απ' τους λεμονανθούς περιπάτους μας...

Η εκδρομή μας περιείχε, επίσης, εκπαιδευτική επίσκεψη-αρχαιολογική περιήγηση με ξενάγηση στο αρχαιολογικό και στο βυζαντινό μουσείο του Άργους, νέα και πολύ αξιόλογα και τα δύο καθώς και επίσκεψη στον αρχαιολογικό χώρο της αρχαίας Επιδαύρου.

Στο Αρχαιολογικό Μουσείο του Άργους στεγάζονται κινητά ευρήματα από την περιοχή της πόλης του Άργους, το δυτικό τμήμα της πεδινής Αργολίδας και την ορεινή Αργολίδα. Χρονολογούνται από τις προϊστορικές περιόδους έως και τη ρωμαϊκή εποχή. Το κτιριακό συγκρότημα του μουσείου αποτελείται από δύο τμήματα, ένα διατηρητέο μνημείο, το "Καλλέργειο" και μία νέα πτέρυγα. Στον όροφο του "Καλλέργειου" εκτίθενται γλυπτά από την περιοχή, ως επί το πλείστον αντίγραφα κλασικών έργων. Ιδιαίτερα αξιοπρόσεκτα είναι ένα ανάγλυφο των Ευμενίδων ελληνιστικής εποχής καθώς και ένα αντίγραφο του λεγόμενου Ηρακλή 'Farnese' του Λύσιππου. Στην αυλή του μουσείου έχει γίνει αναπαράσταση τμήματος του κήπου ρωμαϊκής έπαυλης που βρέθηκε στην οδό Γούναρη στο Άργος. Στις στοές του στεγάζονται ψηφιδωτά δάπεδα που βρέθηκαν σ' αυτήν ή στην περιοχή. Διακρίνονται σκηνές κυνηγιού με γεράκι και προσωποποιημένες εποχές και μήνες του έτους.

Το Βυζαντινό Μουσείο Αργολίδας στεγάζεται σε ένα ιστορικό, διατηρητέο συγκρότημα της πόλης του Άργους, που έχει μείνει γνωστό ως «Στρατώνες Καποδίστρια». Το συγκρότημα καταλαμβάνει μια ευρύτατη έκταση στο κέντρο της πόλης και απαρτίζεται από τέσσερις πτέρυγες (σήμερα σώζονται μόνο οι τρεις). Η αρχική του φάση ανάγεται γύρω στο 1700, ενώ ανοικοδομήθηκε το 1828-1829 με εντολή του Ιωάννη Καποδίστρια και με αρχιτέκτονα τον Λάμπρο Ζαβό, προκειμένου να στεγάσει το ιππικό του νεοσύστατου ελληνικού κράτους. Το ισόγειο των πτερυγών του προοριζόταν για τον σταβλισμό των αλόγων (ακόμα και σήμερα διατηρούνται οι ταΐστρες των αλόγων στο ισόγειο του μουσείου) και ο όροφος για τους θαλάμους των στρατιωτών, ενώ ο όροφος της βόρειας πτέρυγας, η οποία δεν σώζεται, για το διοικητήριο και τους θαλάμους των αξιωματικών. Τη δεκαετία του 1970 υπήρξαν

έντονες πιέσεις για την κατεδάφιση του συγκροτήματος, οι συντονισμένες όμως ενέργειες του Υπουργείου Πολιτισμού, του Πολιτιστικού Ομίλου Άργους και ευαισθητοποιημένων πολιτών είχαν ως αποτέλεσμα τον χαρακτηρισμό του ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου, με χρήση ως πολιτιστικό κέντρο.

Το μουσείο ιδρύθηκε το 1989 και στεγάζεται στη δυτική και νοτιοδυτική πτέρυγα του συγκροτήματος. Ο εκθεσιακός χώρος καταλαμβάνει ολόκληρο τον όροφο της δυτικής πτέρυγας, ενώ στο ισόγειο της νοτιοδυτικής πτέρυγας στεγάζεται η Αίθουσα Περιοδικών Εκθέσεων και Εκδηλώσεων του μουσείου. Κύριος στόχος του μουσείου είναι η παρουσίαση αντιπροσωπευτικών πτυχών της βυζαντινής Αργολίδας μέσα από άγνωστα στο κοινό εκθέματα, καθώς και η δημιουργία μιας εστίας πολιτισμού στο Άργος και την ευρύτερη περιοχή της Αργολίδας, που θα παρέχει υψηλής ποιότητας υπηρεσίες στους πολίτες και επισκέπτες του.

Τα εκθέματα του μουσείου ανέρχονται στα 430 (κεραμικά, γλυπτά, νομίσματα, ψηφιδωτά, τοιχογραφίες, μικροαντικείμενα) και προέρχονται κυρίως από τις σωστικές ανασκαφές των τοπικών Εφορειών Αρχαιοτήτων στην πόλη του Άργους. Δεν λείπουν και εκθέματα από άλλες περιοχές της Αργολίδας, όπως το Ναύπλιο, την Ανδρίτσα, το Κεφαλάρι, το Χώνικα, το Πλατανίτι, το Μέρμπακα, την Τίρυνθα, το Λιγουριό, την Τραχειά, την Ερμιονίδα, τα νησιά του Αργολικού. Η έκθεση υποστηρίζεται από ποικίλα ερμηνευτικά μέσα, όπως κείμενα, φωτογραφίες, σχέδια, αναπαραστάσεις, ηχητικά στοιχεία, βιντεοπροβολές, ενώ έμφαση δίνεται στα εκθέματα αφής, που αφορούν σε κομβικά ευρήματα σε κάθε εκθεσιακή ενότητα, προκειμένου μεγάλο τμήμα της έκθεσης να είναι προσιτό σε άτομα με προβλήματα όρασης, που έχουν τη δυνατότητα να ψηλαφίσουν πρωτότυπα έργα των βυζαντινών και μεταβυζαντινών χρόνων.

... μια τελευταία βόλτα στο γραφικά, στενά σοκάκια της όμορφης πόλης του Ναυπλίου και ...αναχώρηση για **Επίδαυρο**. **Επισκεφθήκαμε το Μουσείο Επιδαύρου, το Ασκληπιείο της Επιδαύρου** που υπήρξε το λαμπρότερο θεραπευτικό κέντρο του αρχαίου κόσμου καθώς και το θέατρο του Ασκληπιείου της, το οποίο εκφράζει στην τελειότερη μορφή της την αρχιτεκτονική εμπειρία της αρχαιότητας στην δομή του θεατρικού χώρου και εντυπωσιάζει για την ακουστική, τη συμμετρία και ομορφιά του. Με ενδιάμεσες στάσεις στον **Ισθμό της Κορίνθου, στην**

πόλη της Κορίνθου, όπου ο Πήγασος μας ενέπνευσε και γι' άλλα ταξίδια, στο ιστορικό και λαογραφικό μουσείο της, η επιβλητική θέα της Ακροκορίνθου μας ενθουσίασε με το θεαματικό της κάστρο που κατέχει ξεχωριστή θέση στην ιστορία και στην μυθολογία της Κορινθίας. Αντικρύζοντας ένα φυσικό θαύμα, μια θέα που κόβει την ανάσα, θυμηθήκαμε πως ο χώρος αυτός λέγεται ότι ήταν ο αγαπημένος του θεού Ήλιου αφού αυτός δεχόταν κάθε πρωί τις χρυσές του ακτίνες. Πέραν της αρχαιολογικής του σπουδαιότητας ο Ακροκόρινθος αποτελεί έναν πλούσιο βοτανικό κήπο με πολλά ενδημικά είδη αγριολούλουδων. Αρχαία ερείπια, σκαλοπάτια, πλακόστρωτα, μεσαιωνικά καλντερίμια, φωνές αρχαίου θεάτρου, ανεξίτηλα, ζωντανά χρώματα στα λουλούδια και στην ανοιξιάτικη, φρέσκια χλόη, ψίθυροι απ' το παρελθόν... Οι μαθητές και οι μαθήτριες είναι κουρασμένοι και έχει ήλιο. Αυτό τον ήλιο που δεν μάθαμε να εκτιμάμε, που μας καίει, μας επιβαρύνει και μας υπενθυμίζει την θνητή και, ταυτόχρονα, αθάνατη φύση μας, σαν τον ήλιο του θανάτου του Παντελή Πρεβελάκη που κάποτε αντίκρουσε ο άρχοντας Λέων Σγουρός απ' τα ψηλά τειχιά του Ακροκορίνθου...

... και έξω από την πόλη της Λαμίας μια μικρή ακόμα στάση ώσπου... η άφιξή μας στα Τρίκαλα και στο χώρο του σχολείου που συνοδευόταν από τις καλύτερες, εντονότερες από ποτέ εντυπώσεις...

Ξεκινήσαμε, λοιπόν, για Ναύπλιο. Έχει ιδιαίτερη σημασία ο προορισμός. Όλοι πια ήταν στις θέσεις τους. Ακόμη και οι πιο αργοπορημένοι. Ένα πούλμαν στη μέση του πουθενά. Σε μια εθνική οδό γεμάτη με παιδιά, εφήβους. Τραγουδούν, χορεύουν, παίζουν, επικοινωνούν και λένε «τα δικά τους» αξιομνημόνευτα, άξια γέλιου. Έτσι ξέρουν να ζουν στα γεμάτα. Επίδαυρος: το τσούρμο με τους τουρίστες να πλανώνται και να θαυμάζουν τα μνημεία στον τόπο μας. Παλαμήδι: Οι περισσότεροι μένουν συναθροισμένοι και αγναντεύουν το μικρό - όπως φαντάζει- Ναύπλιο... οι μαθητές μπαίνουν στον κόπο να περιπλανηθούν στις περίφημες φυλακές, ιδίως στην φυλακή του Κολοκοτρώνη. Υπάρχει σχετική κούραση που περιέργως δεν καταργεί την όρεξη για εξερεύνηση και το κέφι για απόκτηση καινούριων ταξιδιωτικών εμπειριών.

Φτάσαμε στο Ναύπλιο. Την πρώτη πρωτεύουσα της Ελλάδας... στο Άργος, στην Κόρινθο, σημαντικές αρχαίες πόλεις-κράτη : μένουν πολλά στη μνήμη. Παράλληλα με τις αρχαίες και βυζαντινές μνήμες, ένα

δροσερό αεράκι , η αιώνια θάλασσα και ώρες ανεμελιάς, ώρες που η ελευθερία φαντάζει πολύτιμη και θες να την εκμεταλλευτείς. **Μακριά από το σχολείο. Με το σχολείο. Με όλους εκείνους που δεν θα είναι για πάντα εκεί, αλλά στην εκδρομή ήταν εκεί για να σε κάνουν να γελάς, να μιλάς, να μην αναπνέεις μόνος. Δεν είναι φιλοσοφία. Είναι ο τρόπος που το σχολείο μας έμαθε να ζούμε: όλοι μαζί. Στον γυρισμό τραγουδούν πάλι.** Πάντα τραγουδάμε για να νιώθουμε βαθιά μέσα μας τις ωραίες στιγμές και να μας γυρίζουν πίσω... σε όσα ζήσαμε κάποτε... Κυριολεκτικά και μεταφορικά. Το Ναύπλιο, το Άργος, η Κόρινθος είναι εκεί και εμείς πάλι εδώ.

Όλοι είχαμε κάνει στάση κάποια στιγμή για να θαυμάσουμε την Επίδαυρο. Παρ' όλα αυτά όταν είσαι με τους συμμαθητές σου καθετί μοιάζει διαφορετικό. Ξεναγήσεις στα μνημεία, πληροφόρηση από τους καθηγητές σχετικά με την ιστορία των μνημείων αυτών, αναμνηστικές φωτογραφίες μας συνόδευαν σε τούτο τον περίπατο..Η απαθανάτιση αυτών των στιγμών δεν έλειπε... *Τα παιδιά γέμιζαν την πλατεία Συντάγματος που θυμίζει ιταλική "πιάτσα" ...Λίγο αργότερα ξεχυθήκαμε στα γραφικά μαγαζάκια του Ναυπλίου αγοράζοντας αναμνηστικά και δώρα, ώστε να έχουμε κάτι να μας θυμίζει την εκδρομή ...και ...back to reality.* Έχουμε ήδη πάρει τον δρόμο της επιστροφής και μια γλυκόπικρη γεύση μας κατακλύζει... αυτό γιατί περάσαμε τρεις πολύ ξεχωριστές μέρες όλοι μαζί και ταυτόχρονα έχουμε μπροστά μας να αντιμετωπίσουμε καινούριες, δύσκολες προκλήσεις και προσκλήσεις ζωής. Και όμως, μπορεί κάτι να τελειώσει αλλά παράλληλα κάτι άλλο, όμορφο, αρχίζει: πάντα οι αναμνήσεις είναι που θα μας κρατούν συντροφιά σε στιγμές νοσταλγίας για τα εφηβικά μας χρόνια....πάντα το ταξίδι θα ανανεώνει την επιθυμία της φυγής και της επιστροφής.

Αμαλία Κ. Ηλιάδη, φιλόλογος-ιστορικός, Δ/ντρια 5^ο ΓΕΛ Τρικάλων